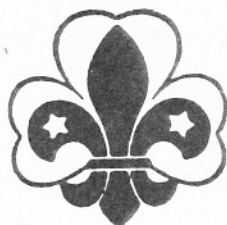

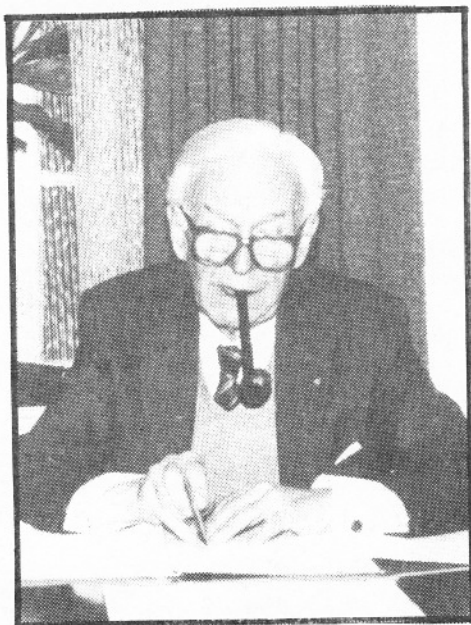
IMPULS

Nr. 2 JUNI 1987 16. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

INDHOLD

Er du go' til knob	2
Oplæg til gildemestertale	3
Bedre kan det ikke være, og dog	5
Landsgilderådsmøde i marts	6
Basiskursus 1986/87	7
Lovændringer	9
Punktstævner	9
Træfstævner	9
Ridderudvalget arbejder	9
Lions-Clubberne	10
Optimisme- pessimisme	11
Landsgildets økonomi	11
Basiskursus for gildebrødre	11
Karen Blixen og Sct. Georg	12
Internationalt udvalg	13
Tale er sølv	14
Træets ord	15
Information og debat	15

ER DU GO' TIL KNOB?!!

Oftede går diskussionerne imellem gildebrødre på, 'Hvordan kan vi hjælpe spejderne' - og her tænkes ikke blot på økonomisk bistand.

Hvad med en arbejdsbørs

Prøv at undersøge i eget gilde, hvor mange 'specialister' der er på det spejder-tekniske område. De fleste gilder råder over gildebrødre der er 'eksperter' i forskellige spejdermæssige færdigheder, her er måske en måde, vi kan være spejderlederne behjælpelige.

Lav en arbejdsbørs i gilder - eller et katalog over summen af jeres evner.

Det skal nok vise sig, at ganske mange gildebrødre har lyst, til at snuse lidt til spejderiet igen, uden direkte at blive indvolveret i det daglige spejderarbejde.

En er god til knob, en anden til orientering - en kan et hav af råb og bevægelsessange, en anden er skrap til første-hjælp - ja, man kunne blive ved med at opremse de mange ting, som vi gamle spejdere ved noget om.

Tilbyd spejderne jeres viden

Prøv at stille al jeres viden op i et skema, og tilbyd så de lokale spejdere, at hjælpe med at tilrettelægge og/eller gennemføre et eller flere arrangementer med jeres specialviden.

Mange spejderledere vil tage imod sådant et tilbud med glæde - det kan være et arrangement i lederkredsen, hvor man gerne vil have lidt hold på at slibe knive og økser - det kan være en hjælp til at lære spejderne at lave et godt og velfungerende lejrskøjte (køkkenbord, fedt-fælde m.v.) det kan være ja, man kan nævne oceaner af opgaver, hvor vi med vores spejderviden, kan komme de lokale spejderledere til undsætning.

Hjælp til selvhjælp

Mange gange lyder spørgsmålet, hvordan kommer vi i kontakt med de lokale spejdere - her er en model, prøv den, og lad os høre, hvordan det virker. Det kunne endog blive til en løbende information her i IMPULS med forskellige aktiviteter, der er kommet i stand lokalt på denne måde.

red

Foto's i IMPULS er taget fra Landsgilderådets møde i marts.

Forsiden: Gildets æresmedlem Kaj Korup, som protokolfører på mødet.

Herover: Landsgildemesteren tænker tanker.

OPLÆG TIL GILDEMESTERTALE

Dette oplæg til gildemestertale er samlet og behandlet af landsgildekansler Bente Børre. Oplægget bringes samlet, det er vort håb, at disse oplæg giver inspiration - impulser til arbejdet med frembringelse af gildemestertalerne i de enkelte gilder.

red.

Oplæg til gildemestertale om ANSVARLIGHED

- I. Henvisning til vore love.
- II. a. Tolkning af ansvarlighed.
 - b. Delemne: Troværdighed.
 - c. Citater fra gildeblade om emnet.
 - d. Kapitel XXI i "Den lille Prins".
- III. Citat fra Sct. Georgs-budskabet 1945.

ANSVARLIGHED

- I. Henvisning til vore love.

Ifølge § 2 i vore love er det bl.a. Sct. Georgs Gildernes formål, at understøtte den enkeltes stræben efter at leve som en ansvarsbevidst, hjælpsom og nyttig borger.

Formålet er helt identisk med spejderbevægelsen og kan føres tilbage til Baden Powell, der som bekendt satte dette formål op ved bevægelsens start.
- II. a. Tolkning af ansvarlighed.

At være ansvarlig kræver, at man er ansvarsbevidst! At man er bevidstgjort angående det ansvar, man har for sit liv og sin plads i tilværelsen - og dermed for sit forhold - sine relationer til sine medmennesker. Det kræver tillige, at man stræber efter at leve i overensstemmelse med sine erkendelse. Der stilles altså gennem dette ideal et krav til individet om "at vide,

hvad man vil" og om "at ville, hvad man ved" - et højt etisk krav af karakterdannende art. Dermed når vi frem til en anden side af samme sag, nemlig at en sådan person er troværdig.

D.v.s., at han eller hun har gjort sig værdig til, at andre kan tro på vedkommende, have tillid til personen og, hvad denne står for i "tanke, ord og handling".

II. b. Delemne: Troværdighed.

I alle sammenhæng, også Gilderne i år 2000 - og senere? Tror nye Gildebrødre på os? Gør vi hvad vi siger?

Det er muligt - at vi tror vi gør, men er vi overbevisende - tydelige?

Hvorfor sandhed? Den kan lettest reproduceres, den har du en chance for at huske.

Du kan virke spænende med "en god historie", men virker du på længere sigt overbevisende?

Den "hvide løgn"? Ja, måske - hvis du er helt sikker på - at du bedst hjælper andre i en speciel situation. Men aldrig som hverdagskost.

Det sandhedkærlige menneske kan muligvis virke en smule naiv, - tør vi virke naive?

Høje idealer (Lov og Løfte) kræver sikkert tydelige signaler, eller gør det? Taler vi for meget om det? Handler vi for vagt?

Springer vi over hvor gærdet er lavt, - eller venter vi til vi finder et hul i hækken? Imponerer vi andre - også nye gildebrødre med sådanne attituder?

Kan vi klare os med at fortælle vore omgivelser, - at de ikke skal gøre som os, - men at de skal gøre som vi siger?

Nej - jeg er stadig overbevist om, at eksemplets magt er et brugbart, ja uundgåeligt middel som overbevisende signalgiver, - den afsmittende virkning har fortsat en utrolig betydning.

Troværdighed udtrykkes ikke mindst overbevisende, i den begejstring en sag fremføres med - understreget af et tilhørende naturlig gestikuleren (kropssprog).

Vi ved naturligvis altid selv hvornår vi burde virke/være troværdige, nemlig når vi fremsætter sandfærdige påstande, - men hvornår kan vi være helt sikre på at vi også bliver opfattet som troværdige, - altså efter fortjeneste?

Det kan vi helt givet hvis vi får tilbagemelding fra vore tilhører(e) - på den måde at vi oplever at vedkommende bruger vore sprog vendinger, vi udtrykker os jo alle lidt forskelligt, eller hvis vi oplever at vore tilhører ved sit kropssprog ligner vort spejlbillede.

Denne påstand må da være rigtig, - for ingen ønsker vel sprogligt - eller kropsligt at efterligne en fremstiller, som ikke er overbevisende - altså troværdig, - eller har vedkommende måske kun være udsat for manipulation? Og var det, det vi ønskede? Nej, vel?

Vi ønsker ikke den kortvarige glæde ved at den hurtige/stærke har vundet for sig, den måske lidt langsommere/svage.

Nej, vi ønsker - og har brug for, - den langvarige fornøjelse ved med os selv at vide, at vi har været overbevisende - troværdige og dermed har levet for, og helst også videregivet noget, som har værdi for andre at tage med ind i næste årtusind.

II. c. Citater fra gildeblade om emnet.

1. Fra Randers Gildernes blad "Ekkøet":

Ansvarlighed, ansvaret for sine nærmeste og omsorgen for at værne om de ting, de nu engang holder af, er vel også en slags respekt. Men hvad er et menneske, der har påtaget sig ansvaret for sig selv og sine nærmeste? Han har naturligvis også pålagt sig ansvaret for, hvad der nu og i fremtiden skal blive ud af ham selv. Det kan jo føre alt muligt med sig, men det medfører i hvert fald, at han ikke længere identificerer sig med de gængse vedtægter om, hvad et menneske er og er værd. Blot at gøre, hvad "man" gør, er ikke at gøre alvor af ansvarligheden. For den ansvarlige udspringer enhver handling af, hvad han selv vil og vil stå inde for.

2. Fra Fredericia Gildernes blad "Broen", marts 1982:

Et gruk af Piet Hein lyder:

"Når du la'r dit ansvar ligge,
tror du vist, du har det ikke".

Det er vist så sandt, som det er sagt. Man kan spørge, hvad er ansvar, og hvem har vi ansvar overfor? For mange er ansvar sikkert blot noget, der har med forsikringer at gøre. Man rydder sit fortov for sne, for ellers betaler forsikringen ikke for det ansvar, man har, hvis en falder og brækker benet. Det er selvfølgelig også ansvar man kan betale sig fra med penge.

Jeg vil sige, at ansvar er noget man har overfor sine medmennesker. Nogle vil måske synes, det er helt uoverkommeligt, - og helt gennemføre det, er der da nok heller ingen, der kan, men man kunne måske vænne sig til at føle lidt mere ansvar overfor alle dem, man færdes iblandt i det daglige.

Jeg så en fjernsynsudsendelse "Dagens Danmark", hvori der var et indslag om fiskerne i Hirtshals. De kvinder, som går hjemme i Hirtshals, medens manden eller sønnen er på havet, har en vis frygt, hvilket gør, at de holder sammen. Når en fisker er på havet, og hans kone har problemer med et eller andet, står naboen klar til at hjælpe hende, ligesom fiskerne hjælper hinanden ved havnen. De føler et ansvar for hinanden.

Det er jo kedeligt, at vi mennesker vanskeligt kan finde ud af det sammen, når vi føler tryk og har det godt. Der skal usikkerhed og usikkerhed til, før man har tanke for andre. Vi kan se det f.eks. i Polen, ligesom det var tilfældet her i landet under 2. verdenskrig.

II. d. Kapitel XXI i "Den lille Prins".

I den franske forfatter Antoine de Saint-Exupéry's bog "Den lille Prins", kapitel XXI, fortælles om prinsens møde med ræven. Dette kapitel handler om venskab og ansvar.

III. Citat fra Sct. Georgs-budskabet 1945

I det Sct. Georgs-budskab, Sjø skrev i 1945, står der bl.a.: I det nye Sct. Georgs-år, vi nu går ind i, vil der mere end nogensinde blive brug for mænd og kvinder, som ikke først og fremmest søger deres eget, men som vil gøre sig nyttige i menneskenes fællesskab, fordi de har forstået, at friheden i livet dybest set betyder: Aktivitet, Ansvar og Samarbejde.

BEDRE KAN DET IKKE VÆRE . . . OG DOG . . .

1. Døgnets regelmæssige rytme - nat og dag, stille og klar gry, - farverig solnedgang.
2. Årets uforanderlige vekslende med sommer og vinter, endnu bedre ved indvarslet af forår og efterår.
3. Vejret, - sommervind og vintersne, et forårsregnskyl, friske vinde, høje klare himle og tordenstorme.
4. Farverne, alle nuancer i grønt græs, blå himmel, røde solspil og gule månestråler, i jord og vand.
5. Træerne, tavse og vældige, der skænker os skygge om sommeren og ikke spærrer for solen om vinteren.
6. Blomsterne, som glæder med sin udfoldelse og frugt.
7. Fuglene, med de uforligneligste sange og himmelflugt.
8. Fiskene, små og store, en mangfoldighed af opfindsomhed.
9. Dyr i alle variationer, snildeligt indelt i arter.
10. Skove, bjerge, fredfyldte søer, brusende floder og klukkende bække, bredder og strande mod det bølgende hav, majestætiske tinder, storblåede huler og uendelige sletter, lyde og dufte.

- vor levende fortræffelige planet, - vor uendelige glæde og rigdom.

Og dog . . . næsten daglig fødes vi med alle tings forgængelighed ved vor ubetænksomme brug.

Er historien om det tabte paradys slet ikke historie, men skinbarlig gentagelse med passende mellemrum? - Det kommer os og vor slægt ved . . .

Fra GILDE SKRÅLET
Sct. Georgs Gildet, Kerteminde

LANDSGILDERÅDETS MØDE 28. - 29. marts i Kolding.

I weekenden den 28. - 29. marts samledes landsgilderrådet i Kolding til det fjerde møde i perioden.

Der var som vanligt en lang dagsorden, man havde dog fundet plads til også en uformel snak omkring vigtige gildespørgsmål.

Hele lørdagen blev der arbejdet efter den udsendte dagsorden - dog sådan, at rådet efter en lidt sen aftenspisning, gik uden for dagsordenen for at diskutere visioner og holdninger.

Det er altid spændende, når rådet begynder at tænke kreativt. Ideer flyver over bordet - nogen "revolutionære" andre mere jordbundne, givet er det, at netop med denne mere frie snak, bliver mange problemer endevendt og efterhånden løst, - jeg kunne unde mange gildebrødre at være med til en sådan snak.

Søndag - uden morgenmad!

Søndag morgen mødtes LGR til morgenmad, som aftalt kl. 8 - friske og veloplagede, indtog man sine pladser ved de udækkede borde!?! - jo, det er rigtigt nok, hotellet havde glemt, at vi var gået over til sommertid, nå det gik naturligvis også, omend lidt hastigt.

Søndag formiddag gik med en fortsættelse af dagsordenen for mødet, og man fornemmede at aftenens frie snak var medvirkende til at dagsordenens punkter gled lidt nemmere over bordet.

Efter frokost skiltes man igen, provincialmestrene hjem til eget provincial, og landsgildeledelsen hjem for at virkeliggøre de mange vedtagelser i rådet.

red

Deltagerne i årets basis-kursus

BASISKURSUS

En beretning om hvordan efterårets studier og vinterens gruppearbejde gik op i en højere sommerlig enhed på Bønnerup Strand.

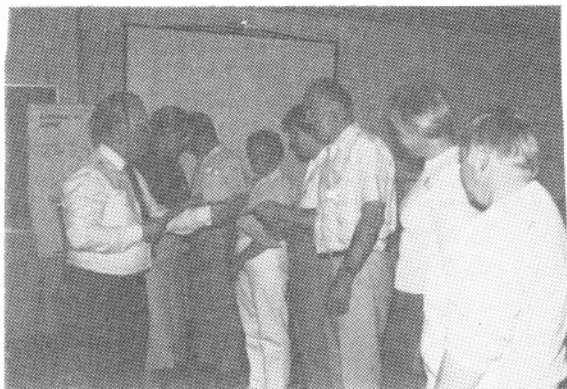
Så er det første basiskursus afsluttet. Det tror jeg egentlig at samtlige kursusdeltagere er lidt kede af, men pyt - vi mødes forhåbentlig ved andre gildearrangementer. Næppe én af os er til gengæld kede af at have deltaget.

Vi har indledningsvis i efteråret været samlet provincialvis til et "på-vej-kursus" af en dags varighed. Næste fase bestod af tre breve med oplæg og spørgsmål, som skulle besvares individuelt. Jeg tror nok, at de fleste snakkede lidt sammen, inden de skrev eller indtalte svaret. Emnerne overraskede vist de fleste ved tilsyneladende ikke at have nogen gilderrelevans. Og dog! Menneskets adfærd (personlighedens opbygning), kommunikation samt gruppe/gruppepsykologi har jo i høj grad relationer til gildernes formål og gilde-loven.

I vinterens mulm og mørke mødtes vi så igen i provincialerne til et midt-vejs-seminar. Her blev 1. del afrundet og vi muntrede os bl.a. med teleteknik og andre former for kommunikation.

Næstsidste etape var gruppearbejde. Vi blev samlet i 16 grupper (nogenlunde på distriktsplan) for at drøfte miljø (. . . at værne naturen og vore nationale værdier) integration af flygtninge (. . . at virke for international forståelse), gilderne mod år 2000 samt optimering af udbyttet af gildearbejde for alle arbejdsgrupper. Disse emner blev naturligvis *også* drøftet, men kors hvor vi dog kom langt omkring i vores gruppe. Det er nu en dejlig ting, at gildebrødre er hurtige i mundtøjet.

Endelig mødtes vi så til "ved-vejs-ende-seminaret" på Bønnerup Strand d. 23. - 24. maj i strålende sommervej. Sikken en oplevelse, jeg er helt ør i hovedet endnu. Der var simpelthen fart over felten fra start til slut. Først afrundede vi gruppearbejderne i en livlig paneldiskussion. Jeg hæftede mig især ved den gennemgående virkekrang, der blev afsløret i indlæggene, - ord og tale alene løser ikke opgaverne.

Aktivitet på basiskursus

Inden middagen blev de to "eksterne konsulenter" introduceret. Det var Ole og Tom, som til daglig kører kurser i transaktionsanalyse ved P&T. Det lyder fint og højtravende, men jeg skal love for, at de forstod at sælge varen. Vi startede med at spise pærer. Det kan der faktisk siges meget om og udledes meget af. Bl.a. om at bruge højre hjernehalvdel og om at snyde den.

Aftenen (og natten) forløb, som aftenen skal forløbe, når gildebrødre mødes i festlig lag. Aftenens konkurrence gik ud på at bygge tårne af avispapir (det havde også noget med trans. . . . at gøre). Landsgildemesteren demonstrerede god brug af højre hjernehalvdel. Han påstod i hvert fald, at det ene tårn var en giraf!

Hele søndag formiddag forestod Ole og Tom på fortrinlig måde. Vi lærte utroligt meget, bl.a. om positiv, - negativ - og nulopmærksomhed. Organisationsopbygning blev også berørt. Nivauer mellem top og bund blev benævnt "rockwool-laget" (det lo top og bund meget af den sommer).

Pladsen tillader nok ikke yderligere referat af alle de mange guldorn. Derfor vil jeg sammenfattende konstatere, at vi på seminaret fik uddybet og afrundet alle de tanker der er født i løbet af kurset. Om der så kommer noget varigt resultat, ja det vil tiden vise. Til jul vil hver deltager modtage et brev fra sig selv. Så vil vi hver især kunne se, om den personlige handlingsplan blev fulgt.

En stor tak til kursusruppen for et nyt og fremragende kursus, der virkelig giver os hjælp i den personlige udvikling. Til alle Jer der endnu ikke har meldt jer: Kurset er knagende godt og relevant for alle gildebrødre, lige fra den unge svend til den gamle ridder med adskillige års ledelseserfaring. Meld jeg enkeltvis eller tag kurset som årets gruppeaktivitet - men skynd jer inden kurset bliver overfyldt.

Med venlig hilsen

Niels Rosenbom

Provincialet fra Sydjylland

Lovændringer for SCT. GEORGS GILDERNE

På landsgilderådets møde i Kolding den 28. - 29. marts vedtoges enstemmigt at foreslå nogle enkelte lovændringer.

Nuvel, ændringerne er hverken store eller revolutionerende, men snarere opklarende i forhold til de nuværende love.

Vi skal altså på det kommende landsgildeting på Falster tage stilling til to forslag fra landsgilderådet (LGR).

Begge forslag betyder en afklaring m.h.t. distriktets mulighed for at virkeliggøre deres medlemskab i landsgildetinget.

Efter LGR's forslag er det naturligvis således, at alle medlemmer af landsgildetinget også har mulighed for at fremsætte forslag - disse forslag er i virkeligheden ikke en ændring, men en tydeliggørelse af de faktiske forhold.

Det vil så vise sig, om der kommer forslag fra gilderne til landsgildetinget, eller om vi skal "nøjes" med LGR's forslag til modernisering af lovtæksten.

red.

PUNKTSTÆVNER

LGR har vedtaget, at man i februar måned i Sct. Georg vil samle årets udbud af punktstævner. Der efterlyses gilder og distrikter som vil kaste sig ud i, at forberede stævner i 1988. VLK Ulla Jensen sidder spændt ved sin telefon, for at modtage tilbud om punktstævner i det kommende år. Punktstævnerne er at betragte som landsarrangementer, men her gælder naturligvis, at det er landsgildets udvalg der godkender og koordinerer disse stævner, men at det er gildebrødre fra de enkelte gilder, der planlægger og gennemfører arrangementerne. Har I en god ide til et punktstævne, så kontakt Ulla.

Træfstævner

Med træf-stævner der arrangeres af enkeltgilder rundt omkring, er man i LGR blevet enige om, at man vil samle offentligvarelsen i et enkelt nummer af Sct. Georg, således, at alle har en samlet oversigt over de mange "træf-aktiviteter" der er rundt omkring. Der vil blive sendt spørgeskema ud til gildeledelserne, som blot skal udfyldes og indsendes, så kommer oversigten i Sct. Georg.

RIDDERUDVALGET ARBEJDER

LGR's ridderudvalg bearbejder de mange forslag til ridderspørgsmål. Op til LGR's møde i marts, havde hvert enkelt medlem af LGR fået tilsendt ca. 300 forslag til ridderspørgsmål. - Det var spændende læsning - og ingen tvivl om, at de kommende ridderhaller vil give mulighed for en mangfoldighed af forskellige spørgsmål. Ridderudvalget arbejder videre med de mange forslag, og tanken er så, at sende et spørgsmålskatalog ud til provincial- og distriktsgildemestre så snart udvalgsarbejdet er færdigt.

Det er længe siden, at der centralt er arbejdet med disse spørgsmål, og godt er det, at der nu sker en fornyelse - en yderligere inspiration til de, der leder ridderforberedelserne rundt omkring.

LIONS-CLUBBERNE - EN AF LANDETS "HUMANITÆRE"

Hvad er Lions-clubberne? Det er et ofte stillet spørgsmål, fordi folk føler at Lions er et lukket foretagende. Det sidste er rigtigt - og forkert. Lions er i realiteten særdeles udadvendt, fordi det er nødvendigt når der skal skaffes penge - og kan være lige så indadvendt, når en opgave kræver diskretion. Men ellers er en clubs arbejde i princippet så åbent, som en forening normalt foretrækker åbenhed.

Lions startede i USA i 1917. En flok foretningsfolk fandt ud af, at man udmærket både kunne mødes - og bruge sin evner og kræfter på at hjælpe medmennesker i nød. Organisationen udviklede sig stærkt, kom i 1948 til Sverige og i 1950 til Danmark, hvor der i dag er 260 clubber med ca. 6.500 medlemmer. Internationalt er der 1,4 mill. medlemmer i 161 lande og geografiske områder. Lions er verdens største, private humanitære organisation.

ARBEJDET

For en Lions Club er det lokale arbejde højt prioriteret. Men der satses i meget høj grad også på decideret U-landsarbejde (sundheds- og sygepleje, uddannelse af unge, brøndboring, øjenklinikker, støtte til hospitaler, børnebyer m.v.), der er et

stort ungdoms-udvekslingsprogram med lejre i Danmark og udlandet. Vi arbejder med handicappede, ældre, sportsforeninger, spejdere - og vi kører kampagner mod rusmidler og forbereder p.t. en aktiv indsats mod AIDS (oplysning og støtte til forskning).

Danske clubber kan gennem en særlig katastrofe- og hjælpefond gå direkte ind i katastrofearbejde, oftest sammen med Lions i de ramte områder. Her i landet driver vi nogle plejehjem, i lande med andre grader af offentlig velfærd drives skoler, hospitaler, børnehjem - og vi uddanner førerhunde til blinde.

ØKONOMI

En Lions club kører to kasser. Foreningens egen kasse (kontigenter og driftsomkostninger) og en såkaldt "aktivitetskasse". Den sidste gælder indsamlede midler. De to kasser må ikke blandes - og vi er en smule stolte af, at vi i Lions kan drive humanitært arbejde uden at anvende én indsamlet krone til administration.

En lokal club er suveræn, d.v.s. fastlægger sine pengegivende aktiviteter - og hvilke projekter, der skal støttes. Organisationen blander sig ikke i disse ting, når blot clubberne opfylder forpligtelserne overfor Lions Clubs International, der binder de mange tusinde clubber sammen.

MEDLEMMER

Man kan ikke søge optagelse i en Lions club, man bliver inviteret. Skal en club kunne arbejde, kræver det aktive medlemmer - og at medlemmer kan holde ud at være sammen. Disse krav sikrer man sig, at nye medlemmer kan honorere. Vedkommende skal også kunne acceptere Lions' grundlag (det humanitære), og da vi opererer med indsamlede midler må medlemmerne - for at sige det populært - have orden i deres egne sager.

I princippet er der ingen begrænsninger for, hvem der kan optages i en club (erhvervsmæssig tilknytning, branche o.s.v.). Nye medlemmer får også besked om, at de ud over kontigenterne også skal betale deres personlige omkostninger, når vi arbejder "i marken". Disse penge må man altså også være indstillet på at yde ud over tiden.

Medlemmernes hustruer tager ofte del i det aktive arbejde - og sociale samvær. En club holder normalt to møder månedligt. For at planlægge - eller for at lytte til et foredrag, besøge en virksomhed etc. Dertil kommer aktiviteterne.

AFRUNDING

Det er håbløst at give et fuldt billede af Lions på så få linjer. Blot skal det med, at vi ikke selv opfatter et Lions-medlemskab som en kvalitetsstempeling, men mere som det privilegium det er at kunne hjælpe mennesker i nød.

De 6.500 medlemmer her i landet er delt på fire distrikter med en distrikts-guvernør i spidsen for hvert distrikt (et-årigt job). Landsledelsen kaldes guvernør-rådet, bestående af de fire guvernører med en netop afgået guvernør som formand.

Peter Brøndahl
Guvernørrådsformand 1987-88
Maribo

Der findes en slags optimister som burde slås langsomt ihjel: Dem der sætter sig ned og tror det altsammen går af sig selv. Der findes en slags pessimister som bør udryddes tand for tand: Dem der tror, at det dog ikke går, selv om man gør hvad man kan.

fra Sydjysk Provincial Information

LANDSGILDETS ØKONOMI

På Landsgilderådsmødet (LGR) beskæftigede man sig ganske meget med økonomien. Regnskabsperioden er ved at være udløbet (1. juli 1985 - 30. juni 1987), og det er naturligvis spændende at se, om budgettallene holder, om der er penge i kassen til de mange kommende tiltag.

Palle (LGS) gennemgik de kendte tal, og man må bøje sig for den dygtighed hvormed gildets midler bliver forvaltet.

På trods af et noget mindre kontingent end oprindeligt budgetteret, er det lykkedes at komme igennem perioden, næsten uden skrammer. Som det vil fremgå af gildets regnskab, der fremlægges på landsgildetinget i september, har Sct. Georgs Gilderne en sund økonomi.

At der vil komme forslag om en kontingentforhøjelse, kan næppe komme bag på nogen, og her gælder naturligvis, at kontingent-fastsættelsen også er et udtryk for, hvilken aktivitetsgrad vi ønsker af landsgildeledelse og af provincialerne.

Basiskursus for gildebrødre

En af de ting, der er brugt midler på i den forgangne periode, er at udvikle et helt nyt kursus som et tilbud til gildebrødrene. Kursusgruppen har arbejdet hårdt, med at fremtrylle en helt ny kursusform, der er blevet gennemført i 1986/87.

Andet steds i IMPULS har vi en deltagerberetning fra kurset, det er vort indtryk, at de mange der gennemførte vinterens kursus, virkelig har fået meget ud af arbejdet.

Kursusledelsen - basiskursus 1987

Tidligere var gildets kurser meget orienteret omkring vore indre og ydre aktiviteter - nu har kursusgruppen trukket den enkelte gildebroder frem - og sat hende m/k i focus. Kurset satser på at udvikle den enkelte ikke alene ud fra gildets arbejde, men først og fremmest for at give den enkelte en mulighed for at arbejde med sig selv.

At kursusgruppen har haft held med sig, vidner afslutningsstævnets aktiviteter om, det er en række ambasadører for den nye kursusform, der blev "sluppet" afsted efter dette stævne.

Husk iøvrigt, at det sidste frist for at tilmelde sig det kommende Basis-kursus.
red.

KAREN BLIXEN OG SCT. GEORG

Ude på marken går Ane Marie og prøver at gøre det umulige: at meje hele marken alene fra solopgang til solnedgang for på den måde at lade sin søn slippe for en (uretfærdig?) tiltale - han er mistænkt for brandstiftelse.

Omkring herregården bevæger herremanden og hans nevø sig af sted i en anderledes fornem gangart: de er optaget af en filosofisk debat for og imod den nye humane verdensorden.

Og oppe i huset stikker den unge frue sine fødder i et par små tøfler. Hendes gamle mand behandler hende med respekt og omhu, fordi hun skal blive moder til hans søn. Det var hovedpunktet i den traktat, som hendes forældre havde afsluttet på hendes vegne, og da hun er en honnet natur og dertil velopdragen, vil hun ikke unddrage sig sin pligt, men langsomt går en tomhed i hendes tilværelse op for hende og forhindrer hende i at blive så lykkelig, som hun havde ventet.

Karen Blixens fortælling "Sorg-Agre" bevæger sig på mange planer på een og samme tid, og i diskussionen mellem herremanden og nevøen kommer talen ind på **Sct. Georg og dragen**, hvorfor det måske kunne være interessant at høre, hvad Karen Blixen mener om dette begreb.

Den gamle herremand siger: "Ridderlighed forudsætter og kræver i sig selv fare og modstand, en overmagt, når det skal gå ret til. Hvilken figur vil vel Sct. Georg gøre over for en drage, som han på forhånd ved, at han kan betvinge? Den ridder, der ikke finder nogen overlegen fjende at bekæmpe, må opfinde en sådan og kommer til at prøve styrke med vindmøller".

Men den kamp, der foregik på marken, var **ikke** en kamp mod vindmøller. Det var en kamp på liv og død. En fattig mor strejdede med seglen i hånd for sin søns liv. Repræsenterede hun i denne fortælling Sct. Georg?

Og hvem var så dragen?
Herremanden?

Ham, der med en gammel mand hovmod tog den svage og enfoldiges liv i sine hænder?

Eller skytten og hjulmanden?

Dem, der for gammel nags skyld forsøgte at slippe af med en uven og rival?

Eller repræsenterede herremanden den gamle, danske bondeadel, der kendte sine fæstere ved navn og familieforhold i modsætning til den nye, tyske adel, der blot betragtede bønderne som billig arbejdskraft. Og viste han i så fald Ane Marie sin dybeste respekt og anerkendelse ved at iføre sig den fornemme dragt, han ikke havde båret efter sin bortvisning fra hoffet?

Men først og fremmest: Har han ret i sin påstand om, at de fleste af os - som ridderen af den bedrøvelige skikkelse - kæmper en unyttig kamp mod vejr-møller i stedet for at koncentrere os om det væsentlige?

*fra Kæden
Sct. Georgs Gildet i Værløse*

INTERNATIONALT UDVALG

På landsgilderådets møde fortalte Pauli om nyt fra den store verden.

For første gang deltog Danmark i det årlige Grossarl stævne med en officiel delegationsleder. Der var stor tilfredshed både hos arrangørerne og hos de traditionelt mange danske deltagere med denne ordening.

Til det kommende General Assamply i England er der tilmeldt ikke mindre end 44 fra Danmark. Danmark skal stå for det næste værtsskab, som bliver i 1989. Det vil naturligvis optage den danske delegation en del i år, idet man skal "sælge" arrangementet om to år til de mange der er med på årets internationale generalforsamling.

Jørgen Pedersen fra Århus, skal være viseformand i år på G.A., forhåbentlig mest et æresjob, p.g.a. Danmarks værtsskab i 1989.

Vi ønsker de danske deltagere end god tur til England, og så kan vi da glæde os til 1989, hvor Ålborg slår portene op for de mange gæster til G.A. 1989.

red.

TALE ER SØLV TAVSHED ER GULD!

Lagde I mærke til, hvad vi sagde ud fra vore idealer og ritualer, ellers lad mig gentage dem direkte fra opskriften:

- jeg plejer så vidt muligt at uddybe dette i min gildemestertale. Det vil jeg også gøre i dag, men på en anden måde.

Jeg var til reception i Gudhjem i lørdags og der kom mange mennesker, og så går man rundt og snakker med de forskellige. Det kunne endda gå i lørdags, hvor jeg kendte de fleste af de tilstedeværende, men jeg har også været til receptioner, hvor jeg kun kendte værtsparret, og derfor følte mig forpligtet til at komme, fordi de ventede det af mig. I en sådan situation prøver man at indlede en intelligent og fornøjelig samtale med de andre deltagere, men der kan man komme grueligt galt af sted.

Da vi var blevet budt velkommen, sagde jeg til værtinden: Til lykke med hundredeårsdagen. Du holder dig lige ung og fortryllende. - Det er nu heller ikke min hundredeårs fødselsdag, det er min mands firma. -- Jeg fik et glas stukket i hånden. Smagte på det og vendte mig anerkendende til værten. En pragtfuld Sherry, sagde jeg. - Det er fransk vermoth med et stænk jamaica-rom, sagde han. Det var det eneste han sagde til mig hele eftermiddagen. Jeg vendte mig til nogle herrer, der diskuterede nye herremoder. Hvad mener I om de reversløse Peking-jakker? - Tak, det er ikke noget for mig, sagde jeg, men der vil selvfølgelig altid være folk, der tror de gør det rigtige, blot de majer sig. tilstrækkelig socialistisk eller kommunistisk ud. En af herrerne vendte mig ryggen, idet han sagde: - Jeg har selv lige fået syet to Peking-jakker. I det samme kom en af mine bekendte hen og hilste på mig. Jeg hører, du har fået ny vogn,

sagde jeg, men nu I har fået familieforøgelse, er I også vokset fra den lille dumme Renault. Hvad har I så fået denne gang? - En lille Renault --- så traf jeg en anden bekendt sammen med hans kone. - Tag Nete med en aften og kom hen og se vor nye dagligstue, sagde hun, ja ny og ny vi har såmænd bare fået den trukket om. Nå, har I det, ja men moden var vel egentlig også løbet fra uopskåren Mekka. Hvad har I fået den betrukket med nu? - Uopskåren Mekka.

Så fik jeg øje på en af mine kolleger: Nå, sagde jeg, har I fået købt hus? - Ja, vi købte i går, du, skrev papirer og det hele. Til lykke, det har også taget sin tid, men jeg indrømmer, man skal ikke snuppe det første det bedste. Den gamle skole, vi var med jer ude at se på, var nu for dyr med alle de skavanker: - vand i kælderens løbesod o.s.v. og så 600.000, når man tænker på, hvad det vil koste at isolere den. Hvad købte I egentlig? - Den gamle skole.

På den anden side af pindemaddebordet fik jeg øje på en gammel elev fra Østre skole. Hun stod og så meget ensom og fortabt ud. ---Ham den der blege fyr, teologen, du gik med i sin tid, han var da vist en underlig snegl. Hvad blev der egentlig af ham? - Vi giftede os, han står derhenne.

Jeg spiste en pindemad i tavshed. Så holdt en af firmaets funktionærer en tale. Han brugte et hav af ord uden egentlig at sige noget. - Bare folk dog kunne lære at fatte sig i korthed, sagde jeg til en dame ved min side. Visse mennesker elsker at høre sig selv. Hvem er han egentlig? - Det er min mand.

Jeg må indrømme, at dette er ikke fra receptionen, men fra flere, men læg mærke til, at der egentlig ikke er noget ondt i i noget af det jeg får sagt, jeg får bare sagt det på de forkerte tidspunkter og til de forkerte mennesker, og det har I sikkert også oplevet.

Tager man de forskellige udtalelser op til revision som gbr., er der så noget forkert i dem - kan vi ikke som gbr., komme i den situation, også overfor hinanden her i gildet?

Jo, vist jeg kunne nævne flere eksempler af tilsvarende art fra de forskellige gruppemøder, og spørgsmålet er så, om vi kan tillade at tale om hinanden i grupperne som vi ofte gør.

I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig i denne gildemestertale at komme ind på flere ting, som vi også alle kender: invitationer. -

Dette er et uddrag fra en gildemestertale gengivet i Burgundia - Bornholm gildernes blad - hvad der gemmer sig i resten af talen - ja, se det vil vise sig i næste nummer af IMPULS.

"TRÆETS ORD"

Du som går forbi mig og måske tænker på at løfte din hånd imod mig - lyt før du gør mig fortræd!

Jeg er varmen på dine arne, de kolde vinternætter, den venlige skygge, der skærmer dig mod sommerens sol. Jeg er den bjælke der opholder dit hus, pladen på dit bord, den seng hvori du ligger, den båd du bygger.

Jeg er skafet på dit værktøj, døren for dit hjem, din vugges gænge, dit kistefjæl.

Jeg er godhedens brød og skønhedens blomst.

Du som går forbi, - lyt til min bøn.

Gør mig ikke fortræd.

Teksten til ovenstående stammer fra Portugal, Frank Jæger har oversat fra engelsk til dansk. Den findes på en tavle i Tranekær Slotspark.

fra Laugsposten

1. Sct. Georgs Gilde i København

INFORMATION OG DEBAT

- men alligevel - Gud er større, end vi regner med!

1. Vi fødes med et skrig - men alligevel
2. Vi har det godt hos mor og far - men alligevel.
3. Vi har de første år, dejlige og forskellige - men alligevel.
4. Vi skal i skole, livet begynder - men alligevel.
5. Vi har det skønt mellem gode bekendte evt. venner - men alligevel.
6. Vi skal til at bestemme os, livets fremtid - men alligevel.
7. Vi skal prøve at tage alvoren som en sport - men alligevel.
8. Vi er nået til et punkt, der skal vises, nu er det fremad og opad - men alligevel.
9. Vi har nået et højere mål, end vi troede - men alligevel.
10. Vi må vise, hvad livet har sagt os - men alligevel.
11. Vi vil gerne føle ansvar for hinanden - men alligevel.
12. Vi må hjælpe hinanden med smil, ærlighed og tak - men alligevel.
13. Vi, dagen i dag - gjorde du dit bedste alligevel - Gud er den største.

Lad os synge, som Ingemann skrev:

Os har og Vorherre kær,
ingen sjæl han glemmer,
i hvert solglimt Gud er nær
og vor glade morgensang fornemmer.

*Fra Information og debat
Sct. Georgs Gilderne i Kolding*

PROVINCIAL-JOURNALISTER

Nordjylland:

Else Lørup, Norgesvej 18,
7500 Holstebro, tlf. 07-42 31 38

Midtjylland:

Birthe Winther, Bredgade 2,
8850 Bjerringbro, tlf. 06-68 10 29

Syddjylland:

Lis Møller Jensen, Kirkegade 24,
6740 Bramming

Fyn:

Lilian Hauschildt, Toppen 2, 5270
Odense N., tlf. 09 18 01 52.

Nord- og Nordvestsjælland:

Grethe Serner Thomsen, Birke Allé 33
3630 Jægerspris, tlf. 02-33 12 72.

Storkøbenhavn og Bornholm:

Tove Jensen, Pilevangen 37,
2660 Brøndby Strand, tlf. 02-73 25 46

Sydsjælland og Lolland-Falster:

Poul Erik Johansen, Skovmøllevej 3,
Myrup, 4700 Næstved, tlf. 03-76 12 10

VI SES
TIL
SEPTEMBER

HUSK AT VIDEREGIVE IMPULS TIL DIN EFTERFØLGER

IMPULS

IMPULS udgives af Sct. Georgs Gilderne i Danmark, Mikkelt Bryggersgade 1, 1460 København K., tlf. 01-32 27 33 og sendes til samtlige gildeledelser. Tegninger i IMPULS må frit bruges i forbindelse med gildearbejdet herunder blade, løbesedler m.v. IMPULS udkommer 4 gange årligt. Redaktør: Bjarne Brøgger, Egelevgade 26, 4840 Nørre Alslev - tlf. 03-83 45 23.